

[Margrete Auken]

denne sammenhæng, men jeg skal love for, at på baggrund af det arbejde, vi andre har lavet med Island og Norge, er det yderst pinligt, at vi ikke kan holde styr på, hvad der foregår hos os selv.

Grønlanderne er perfekte i den sammenhæng, men Færøerne optræder stadig væk som sørøvere, og jeg mener, at vi nu er i den situation, hvor der må overvejes andre skridt. Der har været forslag også fra instanser, der normalt ikke beskæftiger sig med disse ting, om, at man kommer med økonomiske sanktioner. Det er den eneste mulighed, vi har, da jeg stadig væk mener, som jeg også gjorde i fjor, at krig ikke er vejen. Men økonomiske sanktioner er en af vejene, og vi bør nok i hele rigets og grønlandernes interesse gå den vej, for hvordan skal grønlanderne få deres kvota, deres urbefolkningskvota, som er til lokalt forbrug og ikke kommercielt, hjem, hvis det viser sig, at danskerne er nogle af de skrappe på dette område.

Jeg vil derfor spørge statsministeren, om der dog ikke er lidt mere konkrete planer end de bønner, som man tydeligt sidder overhørig.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg synes, der er noget perspektiv i, at fru Margrete Auken i denne sag har det amerikanske senat i ryggen.

I fjor blev der fanget 3 finhvaler og i år, så vidt jeg har forstået, 3 igen. Så kan man sige: det er selvfølgelig kedeligt, når nu den danske regerings holdning er, at man burde standse, men jeg er nødt til at sige, at som lovgivningen foreligger, er der ingen mulighed for at foretage sanktioner af nogen art. Sådan er det ikke. Jeg har ingen mulighed for at sætte kongens foged i gang eller tage andre retslige skridt. Jeg kan kun beklage, at Færøerne ikke har følt, at man ville følge den internationale henstilling på dette område, og så kan jeg understrege igen, at jeg er indstillet på at tage spørgsmålet op til en drøftelse med de færøske myndigheder. Under den drøftelse vil jeg gøre gældende, at den danske regering ligesom fru Margrete Auken finder, at det ville være et fremskridt, hvis man også på dette område bøjede sig for internationale instansers holdning.

Lindenskov (S):

Jeg har lyst til at spørge statsministeren, hvor proportionsammenhængen er, når færinger ikke må skyde 3 hvaler, hvilket kun er 1 pct. af det, som islænderne skyder, og når det er sådan, at det, der foregår ved Færøerne, efter landsstyrets, efter færingernes opfattelse er en fuldt ud lovlig videnskabelig undersøgelse vedrørende bestanden af finhvaler ved Færøerne. Jeg kan forsikre for, at det er et betydelig bedre videnskabeligt grundlag, den færøske meget lille, meget ubetydelige hvalfangst hviler på, end det grundlag, som den internationale kommission, IWC, begrundet sine beslutninger om hvalfangst ved Færøerne på.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil igen selvfølgelig glæde mig over, at statsministeren åbenbart ved mere om denne sag end en af de færøske repræsentanter herinde. Det er betryggende, og jeg håber også, at vores nuværende udenrigsminister er blevet bedre informeret, end han var i fjor, hvor der også blev talt om sølle 3 finhvaler. 3 finhvaler er faktisk temmelig meget, og jeg kan lige sådan til den almindelige folkelige oplysning fortælle, at det med det videnskabelige forsøg er totalt afvist. Det var 2½ side, man kom med, og det har vist været en meget pinlig sag for Danmark i sommer at stå med de sølle sider på baggrund af det, der foregik ved Færøerne.

Jeg vil godt bede statsministeren, netop fordi de ting foregår i øjeblikket i forhold til Norge og Island, om, at vi meget hurtigt kan få en tilkendegivelse, som bliver klar, og som vi andre kan lægge frem, så vi ligesom kan sige, at vi i hvert fald gør, hvad vi kan, for det er sikkert, at det vil blive brugt imod os – og med god grund. Dette gælder det internationale samarbejde, og jeg er kun lykkelig over, at jeg på et enkelt punkt kan have det amerikanske senat med mig.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til hr. Lindenskov, at man har da lov til at undre sig over, at nogen tildeles en kvota inden for det område, som hedder fangst af finhvaler, og at andre ikke får det, og således gælder det, at for det, der kaldes det norsk-færøske område, er ingen tilladelser til kommerciel fangst udstedt af Den Internationale Hvalfangstkommission. Men